

ת"ד 2961/04 - ראמי שלש נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 12-04-2961 מדינת ישראל נ' שלש
תיק חיזוני: 20-27815/2011

בפני כבוד השופט דן סעדון
רמי שלש
מבקש
נגד
מדינת ישראל
משיבה

החלטה

לפני בקשה להורות על ביטול חילוט פיקדון שהפקיד המבוקש לצורך ביטול צו הבאہ וכן על קייזוז סכום הפיקדון כנגד סכום הקנס שהוטל על הנאשם בגין גזר הדין שניתן נגדו.

עיקרי ההליכים:

1. נגד המבוקש הוגש כתוב אישום המיחס לו, בין היתר, עבירות של נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלות של ממש. ביום 22.5.13 ומשלא התיציב המבוקש לדין בעניינו - הוצאה נגדו צו הבאה אשר נקבע במסגרת כי המבוקש ישוחרר כנגד הפקדת סך 3500 ל"נ. המבוקש הפיקד את הסך האמור והצוו בוטל. לימים, שב המבוקש ולא התיציב לדין בעניינו. בישיבת יום 16.12.13 בקשה המשיבה צו הבאה ללא אפשרות שחרור וכך היה. ביום 13.3.14 שוב לא התיציב המבוקש לדין. הפעם עטרה ב"כ המשיבה להורות על חילוט הפיקדון שהפקיד המבוקש וכן על הוצאה צו הבאה נוספת, ללא אפשרות שחרור.

2. ביום 1.7.14 הורשע המבוקש על פי הודהתו במיחס לו בכתב האישום. בגין הדין הוטל על המבוקש, בין היתר, קנס בסך 2000 ל"נ אשר נקבע כי יקוזז, ככל שניתן, כנגד סכום הפיקדון שהופקד וככל שלא ניתן ישולם הקנס בתשלומים. בעקבות האמור, הודיעה המזכירות כי הפיקדון חולט ולא ניתן לקוזז כנגד את סכום הקנס אלא בכפוף להחלטה שתיתנתן.

3. ב"כ המבוקש טוען כי כל הודהה לא נמסרה למבוקש לאחר מתן גזר הדין בעניינו והמבוקש לא קיבל שובהם לתשלום הקנס. לפיכך התבוקשתי לבטל את ההחלטה בדבר חילוט הפיקדון ולאפשר קייזוז סכום הפיקדון כנגד סכום הקנס בו חייב המבוקש. המשיבה התבוקשה להגביל בקשה אך לא עשתה כן.

עמוד 1

4. לאחר ששלמתי הטענות מצאתי כי אין בידי להיעתר לבקשה. סעיף 99 לחוק סדר הדין הפלילי (להלן: "החוק") מאפשר לבית המשפט לכפות התביעות של המבקש לדין באמצעות הוצאה צו הבהא נגדו. סעיף 102 לחוק מאפשר לבימ"ש לקבע כי המבקש יוכל להשחרר אם יפקיד ערובה. במקרה האמור, נקבע בהחלטה מיום 22.5.13 כי צו הבהא יבוטל אם יפקיד המבקש סך של 3500 ₪ אשר הופקד והצוו בוטל. דא עקא, שלא טרח להתיעץ ליתר ישיבות בית המשפט, בדי ביקשה המשיבה להורות על חילוט הסכם שנועד להבטיח את התביעות המבקש לדיניהם בעניינו. אדגש כי אין כל קשר בין התכליות המונחת בסיסו סמכותו של בימ"ש לכפות על עדדים ונאמנים להתיעץ לדיניהם, בין היתר באמצעות הפקדת ערובה וחילופה במידת הצורך, לבין התכליות העונשית המונחת בסיסו הטלת הקנס על המבקש בגזר הדין. מדובר בכלים שונים שנועדו לתוכליות שונות.

זאת ועוד: משעה שה המבקש לא נתן הסבר משכנע למחדל מהופיע לדיניהם בעניינו לא מצאתי מקום להורות על ביטול חילוט העורובה וממילא לא מצאתי מקום לקבע כי ערך קיזוז בין סכום העורובה לסכום הקנס שהוטל על המבקש. אוסף ואומר בהקשר זה כי לא ברורה הטענה כי לבקשתו לא נסקרה הودעה לאחר גזר הדין וכי לא קיבל שובי תשלום. כפי שצווין, ההחלטה בדבר חילוט העורובה ניתנה **לפניהם** מתן גזר דין ועל כן לא הייתה אמורה להישלח לבקשתו כל הודעה בעניין זה לאחר מתן גזר דין בעניין זה. יתרה מזו, תיק בית המשפט פתוח לעיונו של המבקש ואילו רצאה המבקשת יכולה לעיין בו על מנת להתקשרות אחר ההליכים שקדמו לדין בו ניתן פסק הדין. אוסף, כי כל טענה בנוגע לקבالت שובי תשלום דינה להתרברר, בשלב זה, בפני המרכז לגביית קנסות שכן מעין בתיק עולה כי הטיפול בגביית הקנס עבר למרכו זה.

לאור כל האמור אני>Dochha את הבקשה.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ה, 20 ביולי 2015, בהעדר הצדדים.